

Súd:	Najvyšší správny súd SR
Spisová značka:	1Svk/48/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7021200507
Dátum vydania rozhodnutia:	27. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Marián Fečík
ECLI:	ECLI:SK:NSSSR:2024:7021200507.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v právnej veci žalobcov (v konaní sťažovateľov): 1/ H.. Z. N., nar. X.XX.XXXX, bytom N. X, XXX XX X. a 2/ J.. Z.. H. N., nar. XX.X.XXXX, bytom N. X, XXX XX. X., právne zastúpený JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, Advokátska kancelária Košice, ul. Štúrova 20, 042 83 Košice, proti žalovanému: mesto Košice, IČO: 00691135, Trieda SNP 48/A, 040 11 Košice, v konaní o správnej žalobe opomenutých účastníkov proti rozhodnutiu žalovaného o umiestnení stavby sp. zn.: MK/A/2019/07904-09/I/KRA z 30.5.2019, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcov 1/ a 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/56/2021-90 z 12.5.2022, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/56/2021-90 z 12.5.2022 sa **z r u š u j e** a vec sa mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Žalovaný vydal dňa 30.5.2019 rozhodnutie o umiestnení stavby sp. zn.: MK/A/2019/07904-09/I/KRA, ktorým rozhodol o umiestnení stavby „Rezidencia Baštová II, Baštová ulica Košice na pozemkoch parc. č. XXX/X, XXX/X, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX a XXX/X v katastrálnom území Y. J., obec X. - Y. J., okres X. Z. tak, ako je zakreslené v návrhu na umiestnenie stavby, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozhodnutia pre navrhovateľa: JNT, s.r.o., sídlo Sklepárska 8a, Košice, IČO: 36 852 468“ (ďalej aj „územné rozhodnutie“).

2. Z územného rozhodnutia vyplýva, že bolo doručované verejnou vyhláškou, keď na jeho strane 6 a 7 je uvedené nasledovné:

„Doručí sa :

1. JNT s.r.o., Sklepárska 8a, Košice + odsúhlasený návrh umiestnenia stavby
2. ESVE s.r.o, Rázusova 45, Košice
3. Mesto Košice, Tr. SNP 48/A, Košice
4. Lesy SR š.p., Námestie SNP 8, Banská Bystrica
5. Mestská časť Košice - Staré Mesto, Hviezdoslavova 7, Košice
6. Ostatní účastníci konania (t. j. vlastníci susediacich pozemkov a stavieb a osoby, ktoré majú k takýmto pozemkom a stavbám iné práva, ak ich vlastnícke a iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté), formou verejnej vyhlášky v zmysle § 36 ods. 4 Stavebného zákona tak, že rozhodnutie stavebného úradu č. MK/A/2019/07904-09/I/KRA zo dňa 30.05.2019 bude vyvesené po dobu 15 dní na úradnej tabuli tunajšieho úradu, príslušnej mestskej časti a na internetovej stránke www.kosice.sk.“

II.

Konanie na krajskom súde

3. Žalobcovia podali dňa 23.7.2021 na Krajskom súde v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) správnu žalobu opomenutých účastníkov, ktorou sa domáhali uloženia povinnosti žalovanému doručiť im územné rozhodnutie a priznania náhrady trov konania.

4. V žalobe uviedli, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu č. XX vo vchode č. X na X. poschodí bytového domu súpisné č. XXX na pozemku parc. č. XXX a spoluvlastníckeho podielu vo výške 446/10000 na spoločných častiach, spoločných zariadeniach domu a pozemku CKN parc. č. XXX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 649 m², ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na liste vlastníctva XXXXX pre katastrálne územie Y. J.. O zamýšľanej stavbe, ktorej sa týka územné rozhodnutie sa dozvedeli z e-mailu doručeného im 15.7.2021 správcom ich bytového domu - Stavebným bytovým družstvom II. Košice. Podľa žalobcov žalovaný v územnom rozhodnutí neidentifikoval účastníkov konania ani základnými údajmi zistiteľnými z katastra nehnuteľností teda menom a priezviskom a teda s nimi riadne nekonal. Pri doručovaní rozhodnutia verejnou vyhláškou musí byť totiž z doručovaného rozhodnutia zrejmé, kto je účastníkom konania a komu je teda rozhodnutie verejnou vyhláškou doručované. Žalobcovia súčasne poukázali na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 69/2011 z 10.11.2012.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že účastníkov konania zisťoval z údajov katastra nehnuteľností s tým, že len v susediacich stavbách ich bolo 120. Podľa žalovaného „je úplne nezmyselné a ne hospodárne vypisovať 120 mien a priezvisk do rozdeľovníka rozhodnutia, ako sa žalobca domnieva. Je to nereálne a žiadny správny orgán v praxi takto ne hospodárne nekoná.“

6. Žalovaný poukázal na to, že po tomto územnom konaní nasledovalo stavebné konanie, ktorého výsledkom bolo vydanie stavebného povolenia č. MK/A/2020/1883-06/II/KRA zo dňa 30.11.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 4.1.2021, v ktorom žalovaný bližšie vyšpecifikoval účastníkov konania ako vlastníkov konkrétnych stavieb - U. X, R. XX, J. XX, U. X, U. XX, U. XX a U. XX a ani v tomto prípade žalobcovia neboli nahliadnuť do spisu a neuplatnili si svoje procesné práva. Podľa žalovaného totiž žalobcovia v skutočnosti namietajú proti podstate inštitútu verejnej vyhlášky ako takému, čo je neprípustné, pretože v tomto prípade bol jednoznačne naplnený zákonný dôvod na použitie verejnej vyhlášky. V prípade, ak účastník konania sleduje verejnú vyhlášku, stačí mu všimnúť si ulicu, na ktorej je navrhovaná stavba a jej umiestnenie si na internete vo verejne dostupných katastrálnych mapách bez problémov nájde, prípadne má možnosť prísť nahliadnuť do spisu na stavebný úrad.

7. Uznesením č. k. 7S/56/2021-90 z 12.5.2022 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“) rozhodol krajský súd o odmietnutí žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. e) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“). Podľa krajského súdu žaloba opomenutého účastníka bola podaná v trojročnej lehote od vydania žalovaného rozhodnutia a žalovaný s odkazom na obsah administratívneho spisu zisťoval účastníkov konania, konkrétnymi listami vlastníctva ich identifikoval menom a priezviskom a dotknutou nehnuteľnosťou a medzi účastníkov konania zahrnul aj žalobcov. Vzhľadom na veľký počet účastníkov konania však bolo doručovanie územného rozhodnutia verejnou vyhláškou namieste.

8. Podľa krajského súdu „žalobcom nesvedčí aktívna legitímácia v tomto konaní, nakoľko bolo z administratívneho spisu dostatočne preukázané, že žalovaný dostatočným spôsobom zisťoval okruh účastníkov konania, a že žalobcov zahrnul do okruhu účastníkov konania a následne s nimi aj konal a doručoval im rozhodnutia zákonom stanoveným spôsobom.“

9. Záverom krajský súd poukázal na zásadu „Práva patria bdelym“, keďže „výstavba nehnuteľnosti, ktorej sa predmetné územné rozhodnutie týka, im minimálne z reklamných pútačov, resp. z počutia v meste Košice musela byť známa. Ak by dôsledne pri výkone vlastníctva aplikovali túto zásadu, mali možnosť vzniesť námietky (ktorých možnosti vznesenia sa pravdepodobne domáhajú prostredníctvom tejto žaloby, kedy v prípade ich úspechu by im bolo doručené rozhodnutie a boli by proti nemu podali odvolanie) už v územnom konaní, resp. prostredníctvom podaného odvolania voči územnému rozhodnutiu, ktoré im bolo doručené verejnou vyhláškou.“

III.

Kasačná sťažnosť a vyjadrenie k nej

10. Proti uzneseniu krajského súdu č.k. č. k. 7S/56/2021-90 z 12.5.2022 podali žalobcovia (ďalej len „sťažovatelia“) včas kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) a h) SSP dôvodiac nesprávnym právnym posúdením veci a nezákonným odmietnutím žaloby.

11. V rámci sťažnostných bodov sťažovatelia predovšetkým namietali, že:

- doručovanie územného rozhodnutia je spojené s dvomi podmienkami a to veľkým počtom účastníkov a odôvodnenosťou prípadu, pričom práve touto odôvodnenosťou sa žalovaný vôbec nevysporiadal,
- v územnom rozhodnutí neboli identifikovaní účastníci konania menom a priezviskom ale len hromadným označením, pričom ani doručovanie verejnou vyhláškou nezabavuje žalovaného povinnosti označiť účastníkov konania v doručovanom rozhodnutí,
- vzhľadom na hromadné označenie účastníkov konania v územnom konaní je záver krajského súdu o tom, že žalovaný sťažovateľom doručil územné rozhodnutie nesprávny, pričom toto nesprávne právne posúdenie bolo aj dôvodom nezákonného odmietnutia žaloby.

12. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zopakoval svoju predchádzajúcu argumentáciu a stotožniac sa s napadnutým uznesením navrhol, aby „súd kasačnú sťažnosť v celom rozsahu odmietol alebo zamietol ako nedôvodnú.“

IV.

Právny názor kasačného súdu

13. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podali sťažovatelia v lehote včas (§ 443 ods. 1 SSP), preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom pri svojom rozhodovaní bol vedený nasledujúcimi právnymi úvahami.

14. Predmetom preskúmavania zo strany kasačného súdu bola kasačná sťažnosť podaná neúspešnými podávateľmi správnej žaloby opomenutého účastníka týkajúcej sa doručenia územného rozhodnutia.

15. Nezákonnosť napadnutého uznesenia krajského súdu sťažovatelia namietali vo vzťahu k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci a v jeho dôsledku v nezákonnom odmietnutí žaloby.

K nesprávnemu právnemu posúdeniu veci

16. Správna žaloba opomenutých účastníkov predstavuje osobitný poddruh všeobecnej správnej žaloby. Účelom správnej žaloby opomenutého účastníka je zabezpečenie ochrany subjektívnych práv u tej osoby, ktorej prináležalo postavenie účastníka administratívneho konania a orgán verejnej správy s ňou nekonal v tom rozsahu, že jej nedoručil ním vydané meritórne, resp. konečné rozhodnutie alebo opatrenie. Správna žaloba opomenutého účastníka preto nesmeruje k zrušeniu rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného ale k zabezpečeniu jeho riadneho doručenia žalobcovi, ktorý sa následne bude môcť domáhať ochrany svojich subjektívnych práv v inštančnom postupe alebo správnom súdnom prieskume.

17. Z normatívnej právnej úpravy správnej žaloby opomenutého účastníka danej § 179 SSP vyplýva, že správny súd pri nej (vo vzťahu ku rozhodnutiu) skúma kumulatívne naplnenie štyroch podmienok a to, či:

- žalobcovi patrilo postavenie účastníka administratívneho konania,
- v administratívnom konaní došlo k vydaniu meritórneho, resp. konečného rozhodnutia,
- meritórne, resp. konečné rozhodnutie bolo žalobcovi riadne doručené,
- od vydania meritórneho, resp. konečného rozhodnutia orgánu verejnej správy neuplynuli viac ako tri roky.

18. V danom prípade bolo jednoznačne preukázané splnenie troch podmienok. Nesporné bolo to, že:

- sťažovateľom patrilo ako vlastníkom bytov v bytovom dome susediacom so stavebným pozemkom postavenie účastníkov územného konania v zmysle § 34 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon),
- v územnom konaní došlo k vydaniu meritórneho rozhodnutia - územného rozhodnutia,

- od vydania územného rozhodnutia (30.5.2019) do podania správnej žaloby opomenutého účastníka (23.7.2021) neuplynuli viac ako tri roky.

19. Spornou zostala otázka, či územné rozhodnutie bolo verejnou vyhláškou riadne doručené aj sťažovateľom, ktorí namietali, že z obsahu územného rozhodnutia nevyplývalo, že boli účastníkmi územného konania.

20. Kasačný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že z judikatúry (napr. uznesenie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10SŽk/5/2020 z 14.4.2022) ako i odbornej spisby (viď Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava : C. H. Beck, 2018, 885 s.) vyplýva záver, že postavenie opomenutého účastníka si nemožno uplatňovať v tom prípade, ak orgán verejnej správy oznamoval dotknuté rozhodnutie alebo opatrenie verejnou vyhláškou. Pri oznamovaní verejnou vyhláškou sa má totiž za to, že došlo k doručeniu rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy všetkým účastníkom konania. Z uvedeného pravidla je však nutné s ohľadom na hrozbu odňatia práva na prístup k súdu (*denegatio iustitiae*), resp. porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie pripustiť výnimku v prípade, ak žalobca relevantne spochybnil zákonnosť oznámenia rozhodnutia alebo opatrenia verejnou vyhláškou. Len také zverejnenie rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy verejnou vyhláškou, ktoré bolo vykonané zákonným spôsobom, nesie totiž so sebou účinok jeho riadneho oznámenia.

21. Oznamovanie územného rozhodnutia je upravené v § 42 stavebného zákona, pričom oznamovanie verejnou vyhláškou je obsiahnuté v odseku 2 tohto zákonného ustanovenia nasledovne: „Verejnou vyhláškou sa oznámi územné rozhodnutie o umiestnení líniovej stavby a v odôvodnených prípadoch aj o umiestnení zvlášť rozsiahlej stavby, stavby s veľkým počtom účastníkov konania, ako aj rozhodnutie o využití územia, ak sa týka rozsiahleho územia. Doručenie sa uskutoční vyvesením územného rozhodnutia na 15 dní spôsobom v mieste obvyklým. Posledný deň tejto lehoty je dňom doručenia.“

22. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že verejnou vyhláškou sa doručuje územné rozhodnutie v odôvodnených prípadoch aj pri stavbe s veľkým počtom účastníkov konania. Vzhľadom na to, že žalovaný identifikoval minimálne 120 účastníkov územného konania z titulu vlastníctva susediacich nehnuteľností vrátane bytov, bola jeho správna úvaha o naplnení podmienky pre oznamovanie písomností vrátane územného rozhodnutia verejnou vyhláškou náležitá a zákonná. Žalovaný pritom tento svoj záver nebol povinný osobitne odôvodňovať, ako to mylne interpretujú sťažovatelia.

23. Formálnoprávne by sa preto mohlo javiť, že žalovaný pri oznamovaní územného rozhodnutia nepochybil. Každý správny úkon a správny akt však má aj svoj materiálny rozmer určený na poli správneho práva princípom dobrej verejnej správy ako i demokratického a právneho štátu. V tomto kontexte však možno konštatovať, že oznámenie územného rozhodnutia verejnou vyhláškou bolo vykonané tak, že materiálne znemožnilo účastníkom konania sa riadne oboznámiť s územným rozhodnutím.

24. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na dva komplementárne previazané právne momenty.

25. Prvým je normatívne ustanovená povinnosť orgánu verejnej správy uviesť v územnom rozhodnutí účastníka, resp. účastníkov konania vyplývajúca ako *lex specialis* zo znenia § 4 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 453/2000 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona (ďalej len „vykonávacia vyhláška“) a *lex generalis* z § 47 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok). Účastníci konania sa pritom majú pri fyzických osobách označiť menom, priezviskom a adresou a pri právnických osobách názvom a sídlom. Porušenie tejto formálnej povinnosti síce nemá za následok automaticky nezákonnosť územného rozhodnutia, ak toto vymedzuje aspoň navrhovateľa, keďže tento nedostatok možno sanovať neformálnou opravou v zmysle § 47 ods. 6 správneho poriadku. Hoci správny poriadok a ani vykonávacia vyhláška nepripúšťajú v tomto smere výnimku, je potrebné uviesť, že v administratívnej praxi môže dôjsť k situácii, keď počet účastníkov konania dosahuje také číslo, ktorého premietnutie do obsahu rozhodnutia by bolo neúnosné. O takýto prípad by išlo najmä vtedy, ak by meritum procesu prípravy a obsahu rozhodnutia spočívalo v identifikácii účastníkov konania. V takomto prípade je potom namieste akceptovať aj iné hromadné označenie účastníkov konania, avšak vykonané takým spôsobom, aby účastníci konania boli (pokiaľ možno) bez ďalšieho zistiteľní. V zastavaných oblastiach je náležitým prostriedkom označenie adresy (ulice s orientačným číslom budovy), resp.

uvedenie súpisných čísiel stavieb alebo parcelných čísiel pozemkov. V prípade grafickej prílohy by tieto údaje mali byť zistiteľné priamo z nej (porovnaj rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4SŽk/41/2020 z 30.11.2022).

26. Špecifický je však dopad nedostatočnej identifikácie účastníkov konania vo vzťahu k druhému právnomu momentu, ktorým je oznamovanie územného rozhodnutia verejnou vyhláškou. Vo všeobecnosti by totiž malo platiť, že ak sa rozhodnutie orgánu verejnej správy oznamuje verejnou vyhláškou, potom z obsahu rozhodnutia zverejneného týmto spôsobom musí byť zistiteľné, akej veci a ktorých osôb sa dané rozhodnutie týka a to bez toho, aby prípadní účastníci konania boli nútení na tento účel vykonávať také ďalšie šetrenie, ktoré nemožno od nich spravodlivo požadovať. Aj keď uvedené vzhľadom na skutkovú a právnu variabilitu možných situácií bude závisieť od okolností konkrétneho prípadu, možno skonštatovať, že označenie účastníkov konania (mimo navrhovateľa) tak, ako to urobil žalovaný v územnom rozhodnutí bolo jednoznačne nedostatočné.

27. Táto nedostatočnosť spočívala v dvoch aspektoch.

28. Prvý aspekt sa týkal neurčitého označenia účastníkov konania v územnom rozhodnutí. Z formulácie „Ostatní účastníci konania (t. j. vlastníci susediacich pozemkov a stavieb a osoby, ktoré majú k takýmto pozemkom a stavbám iné práva, ak ich vlastnícke a iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté)“ nebolo vo vzťahu k vymedzeniu stavebných pozemkov parcelnými číslami XXX/X, XXX/X, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX a XXX/X v katastrálnom území Y. J. bez ďalšieho zrejmé, kto je účastníkom konania. Uvedené sa nedalo zistiť vo vzťahu ku sťažovateľom ani zo situačného výkresu tvoriaceho prílohu územného rozhodnutia, keďže na ňom nie je vyznačený pozemok parc. č. XXX, na ktorom sa nachádza bytový dom, v ktorom sú sťažovatelia vlastníkmi bytu. Z katastrálnej mapy obsiahnutej v administratívnom spise síce vyplýva, že (pôvodný) stavebný pozemok parc. č. XXX/X susedil s pozemkom parc. č. XXX, avšak od žiadneho vlastníka pozemku nemožno spravodlivo požadovať, aby poznal parcelné čísla susedným pozemkov.

29. Druhý aspekt sa týkal zavádzajúceho označenia účastníkov konania, keďže vo vyššie citovanej formulácii sa za nich označujú len vlastníci susediacich pozemkov a stavieb a nie aj vlastníci bytov. Zo znenia § 34 ods. 2 stavebného zákona pritom vyplýva, že „V územnom konaní o umiestnení stavby a o využívaní územia sú účastníkmi konania aj právnické osoby a fyzické osoby, ktorých vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám, ako aj k susedným pozemkom a stavbám vrátane bytov môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté.“

30. Paradoxne pokiaľ žalovaný argumentoval následne vydaným stavebným povolením a pasivitou sťažovateľov v stavebnom konaní, je potrebné uviesť, že jednak stavebné povolenie nie je predmetom správneho súdneho prieskumu v rozhodovanej veci a súčasne žalovaný v stavebnom rozhodnutí už zvolil iné dostatočne určité vymedzenie účastníkov stavebného konania a to s uvedením ulíc a orientačných čísiel budov.

31. Samotná skutočnosť, že žalovanému bol okruh účastníkov územného konania známy zo zaobstaraných listov vlastníctva, nemala žiaden dopad na to, že vymedzenie účastníkov konania v územnom rozhodnutí bolo tak nedostatočné a zavádzajúce, že bez ďalšieho pri oznamovaní verejnou vyhláškou nemohlo viesť u sťažovateľov k zisteniu, či sú alebo nie sú účastníkmi územného konania, v ktorom bolo oznamované územné rozhodnutie vydané. Vyžadovanie ďalšej aktivity sťažovateľov na účel tohto zisťovania a to prostredníctvom bližšie neidentifikovaných „reklamných pútačov, resp. z počutia“, tak ako to uviedol krajský súd, je podľa názoru kasačného súdu mimo toho, čo možno rozumne spájať s uplatnením zásady „Práva patria bdelym“ (vigilantibus iura scripta sunt). Od nikoho totiž nemožno spravodlivo požadovať, aby nezákonný postup orgánu verejnej správy nahrádzal vlastnou aktivitou.

32. Kasačný súd zdôrazňuje, že označovanie účastníkov konania v rozhodnutí orgánu verejnej správy je normatívnou podmienkou, ktorá nie je samoučelná. Toto označenie vymedzuje jednak toho účastníka konania, o ktorého práve alebo povinnosti bolo rozhodnuté, prípadne vymedzuje aj ostatných účastníkov konania zväčša priamo dotknutých týmto rozhodnutím. Označovanie účastníkov konania má však i ďalší význam pri oznamovaní rozhodnutia verejnou vyhláškou. Umožňuje totiž osobám oboznamujúcim sa na úradnej tabuli s takto zverejneným rozhodnutím zistiť, či sú účastníkmi príslušného administratívneho konania a či im daným rozhodnutím bolo vstúpené do ich práv a povinností a následne zvážiť ochranu

takto dotknutých práv v rámci inštančného postupu alebo správneho súdnictva. Keďže vymedzenie účastníkov konania v územnom rozhodnutí bez ďalšieho vyššie uvedenú možnosť ochrany práv sťažovateľov nezabezpečilo, dospel kasačný súd k záveru, že v dôsledku toho nedošlo k riadnemu oznámeniu územného rozhodnutia verejnou vyhláškou.

K nezákonnému odmietnutiu žaloby

33. Kasačný súd uvádza, že opodstatnenosť sťažovateľmi namietaného dôvodu kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. j) SSP nezistil, pretože napadnutým uznesením krajského súdu došlo k odmietnutiu žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP a nie k odmietnutiu podania podľa § 59 ods. 3 SSP, na ktoré sa vzťahuje uvedený kasačný dôvod.

34. Ako obiter dictum však kasačný súd dodáva, že i keď to sťažovatelia nenamietali, krajský súd pochybil aj vo vzťahu k výroku rozhodnutia. Rozhodovanie krajského súdu po zistení nedôvodnosti správnej žaloby opomenutého účastníka je v závislosti od nesplnenej podmienky upravené v druhej vete § 179 ods. 4 a v ods. 7 SSP. To znamená, že ak od vydania žalovaného rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy uplynuli viac ako tri roky, správny súd konanie zastaví (§ 179 ods. 4 druhá veta SSP) a v prípade nesplnenia inej podmienky „vo veci ďalej koná“ (§ 179 ods. 7 SSP). Ak pritom správny súd zistí, že žalobcovi nesvedčalo postavenie účastníka konania, rozhodne o odmietnutí žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP z dôvodu jej podania zjavne neoprávnenou osobou. Pri zistení, že vo veci nedošlo k vydaniu meritórneho alebo konečného rozhodnutia alebo opatrenia, správny súd rozhodne o odmietnutí žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. g) z dôvodu jej neprípustnosti. Pri zistení, že žalované rozhodnutie alebo opatrenie bolo žalobcovi riadne doručené a žalobca nepodal žalobu v zákonnej lehote pre podanie všeobecnej správnej žaloby, správny súd rozhodne o odmietnutí žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. d) SSP z dôvodu jej oneskoreného podania. Ak však žaloba bola podaná v zákonnej lehote, správny súd vo veci ďalej koná a žalobu v závislosti od uplatnenia ďalších žalobných bodov vecne prejedná. Pri absencii takýchto žalobných bodov prichádza do úvahy zastavenie konania podľa § 99 písm. b) SSP (porovnaj uznesenie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžk/27/2021 z 26.10.2022).

V.

Záver

35. Na základe vyššie uvedeného dospel kasačný súd k záveru, že odmietnutie žaloby napadnutým uznesením krajského súdu bolo následkom nesprávneho právneho posúdenia veci, čím bol naplnený dôvod kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) SSP.

36. Vyššie opísané závery kasačného súdu rozhodné pre posúdenie veci možno subsumovať do nasledovných právnych viet:

a) Postavenie opomenutého účastníka si nemožno uplatňovať vo vzťahu k rozhodnutiu alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ktoré bolo oznamované verejnou vyhláškou. Pri oznamovaní verejnou vyhláškou sa má totiž za to, že došlo k doručeniu rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy všetkým účastníkom konania. S odkazom na zákaz denegatio iustitiae je však z uvedeného pravidla namieste pripustiť výnimku v prípade, ak žalobca spochybnil relevantne zákonnosť oznámenia rozhodnutia alebo opatrenia verejnou vyhláškou. Len také zverejnenie rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy verejnou vyhláškou, ktoré bolo vykonané zákonným spôsobom, nesie totiž so sebou účinok jeho riadneho oznámenia.

b) Ak v územnom rozhodnutí doručovanom verejnou vyhláškou nie sú dostatočne určito vymedzení účastníci konania, bolo účastníkom konania znemožnené riadne sa oboznámiť s obsahom rozhodnutia, v dôsledku čoho nemožno jeho oznámenie verejnou vyhláškou považovať za zákonné.

37. Kasačný súd preto napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 462 ods. 1 v spojení s § 440 ods. 1 písm. g) SSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie Správneho súdu v Košiciach a to s odkazom na § 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z.z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Úlohou správneho súdu v ďalšom konaní bude opätovne správnu žalobu opomenutého účastníka posúdiť s tým, že správny súd bude viazaný vyššie uvedeným právnym názorom kasačného súdu.

38. V novom rozhodnutí vo veci rozhodne krajský súd aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

39. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

1. Postavenie opomenutého účastníka si nemožno uplatňovať vo vzťahu k rozhodnutiu alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ktoré bolo oznamované verejnou vyhláškou. Pri oznamovaní verejnou vyhláškou sa má totiž za to, že došlo k doručeniu rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy všetkým účastníkom konania. S odkazom na zákaz denegatio iustitiae je však z uvedeného pravidla namieste pripustiť výnimku v prípade, ak žalobca spochybnil relevantne zákonnosť oznámenia rozhodnutia alebo opatrenia verejnou vyhláškou. Len také zverejnenie rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy verejnou vyhláškou, ktoré bolo vykonané zákonným spôsobom, nesie totiž so sebou účinok jeho riadneho oznámenia.

2. Ak v územnom rozhodnutí doručovanom verejnou vyhláškou nie sú dostatočne určito vymedzení účastníci konania, bolo účastníkom konania znemožnené riadne sa oboznámiť s obsahom rozhodnutia, v dôsledku čoho nemožno jeho oznámenie verejnou vyhláškou považovať za zákonné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu **n i e j e** prípustný riadny opravný prostriedok.